

ת"ד 10321/06/19 - מדינת ישראל נגד מוסטפה ביאדסה - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 10321-06-19 מדינת ישראל נ' ביאדסה

בפני: כב' השופט אלון בכיר

מאשימה

מדינת ישראל

ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב

נגד

נאשמים

מוסטפה ביאדסה - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד אבו גררה - נוכח

גזר-דין

הנאשם הורשע בהעדרו לאחר שלא התייצב למשפטו בביצוע עבירות כמתואר בכתב האישום.

בהתאם לכתב האישום נהג הנאשם רכב ביום 23.10.18 בשעת לילה בעיר באר-שבע, לא ציית לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו ופגע בהולך רגל שחצה כביש במעבר חצייה.

כתוצאה מפגיעה זו בהולך הרגל, נגרמו לו חבלות של ממש כמתואר בכתב האישום.

האירוע כולו תועד בצילום וידאו ולכן לא ביקש הנאשם לבטל את הרשעתו שניתנה בהעדרו, לקח אחריות מלאה על מעשיו והצדדים טענו לעונש בפני באופן פתוח ללא כל הסדר טיעון או תיקון של כתב האישום.

בטיעוניה עתרה המדינה לרכיב של פסילה בפועל שלא תפחת מ-6 חודשים תוך שהסבירה כי הנפגע בתאונה מסרב לשתף כל פעולה עם ההליך המשפטי בפרשה זו וזאת בהתאם ליעוץ משפטי שקיבל.

בטיעוניה הפנתה המדינה לעברו התעבורתי של הנאשם הכולל 21 הרשעות (כמעט כולן עבירות קנס) וכן לעובדה כי הנאשם כבר ריצה 60 ימי פסילה בהליך מנהלי שננקט כלפיו מיד לאחר התאונה.

ב"כ הנאשם סבר כי רשלנות הנאשם אינה ברף גבוה, החבלות שנגרמו להולך הרגל אינן ברף חריג (אף שללא ספק גרמו לו סבל רב), ובהינתן שהנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, אין הצדקה לפסילה נוספת מעבר פסילה המנהלית שכבר ריצה.

הנאשם עצמו הביע צער על התנהגותו בפרשה זו, הביע אמפתיה לנפגע והסביר את נסיבותיו האישיות שיש בהן לשיטתו כדי להצדיק הקלה בענישתו.

מידת הפגיעה בערך חברתי מוגן

עמוד 1

קדושת החיים וזכותו של כל אדם הנע בדרכים כי אחר לא יפגע בשלמות גופו ובריאותו הינם ערכים חברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגות הנאשם בפרשה זו. הנאשם לא ציית לאור אדום ברמזור, לא הבחין בהולך רגל החוצה כביש במעבר חצייה וגרם לפגיעה בהולך הרגל שגרמה לו פציעה המוגדרת כחבלה של ממש.

רף הפציעות שנגרמו בתאונה זו (לא מתוארת נכות צמיתה או שיקום ארוך שעבר הנפגע כתוצאה מהתאונה) יחד עם אי הציות לרמזור ואי מתן זכות הקדימה להולך הרגל מעלה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים לעיל לרף בינוני.

קביעת מתחם הענישה -

רף הרשלנות במקרה זה הינו בינוני שכן לא מיוחסת לנאשם מעורבות בצריכת אלכוהול או סם, לא מיוחסת לו נהיגה פוחזת (במהירות חריגה או אגב עקיפה מסוכנת). המדובר ברשלנות לפרק זמן קצר עת לא הבין הנאשם כי הוא נכנס לצומת בחסות אור אדום (רק כאשר ראה הנאשם את סרטון האירוע הבין והסכים כי אכן נכנס לצומת באור אדום בהיסח דעת), ולא ראה בזמן כפי שנהג סביר אמור היה לראות את הנפגע חוצה במעבר, טרם הפגיעה בו.

רף פגיעות הגוף המתואר בכתב האישום בינוני הוא שכן לא מתוארת חבלה המשאירה נכות צמיתה קשה ומצד שני לא מתוארת חבלה קלה המסתכמת בחתך קל שנתפר.

קושי קיים לדייק את רף הפגיעות הצמיתות שנתרו (אם נותרו כאלה) בשל החלטת הנפגע שלא לשתף המדינה בכל מידע הקשור אליו בהליך זה.

סקירת פסיקה רלוונטית לצורך קביעת המתחם:

מתחם הענישה לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים עם חבלות של ממש כולל רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה על פי רוב החל משלושה חודשים עד מספר שנים [עיין: עפ"ת 40943-03-14 שגיא נגל נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (3.4.14), עפ"ת 10348-03-14 מרים לוגסי נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (13.3.14), עפ"ת 46532-03-13 משה אדזיאשוילי נ' מ"י, הש' כ. סעב (1.6.13), עפ"ת 7802-03-13 דדו נ' מ"י, הש' כ. סעב, (2.6.13)].

אם רף הרשלנות גבוה יותר או אם מתלוות עבירות חמורות נוספות הנוצצות בבסיס הרשלנות או אם תוצאות התאונה קשות - תקופת הפסילה ממושכת יותר.

ככל שרף החומרה עולה רף הענישה עולה וכשהתוצאות קשות במיוחד גם הוטלו עונשי מאסר בנוסף לרכיב הפסילה החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בן מספר חודשים (עיין: עפ"ת 17608-04-10 אורי מכלוף נ' מ"י, ש' ח.בן עמי, (8.8.10), עפ"ת 2235-04-13 אלינור בוארון נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ', 16.12.13).

יחד עם זאת, כאשר רף הרשלנות נמוך או שרף החבלות שנגרמו אינו חמור, נגזרה ענישה שקרובה או זהה לחלקו הנמוך של המתחם שהוצג לעיל:

ברע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ. מ"י** נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בכף רגלה.

בעפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 שני אורנשטיין נ. מ"י קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 12 חודשים. בפרשה זו דובר על נסיעה אחורנית במגרש חניה וגרימת חבלות להולך רגל הכוללות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי בבחינת רף הרשלנות הספציפי לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם.

בפרשה זו הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

ברע"פ **7195/15 טסלי מיכאל נגד מדינת ישראל** פגע נהג בהולכת רגל שחצתה כביש בסמול למעבר חצייה וגרם לה לחבלות גוף קשות הכוללות שברים מרוסקים באגן ובמקומות נוספים בגופה. בית המשפט קבע כי שהות הולכת הרגל 2.15 שניות על הכביש טרם נפגעה מצדיקה את הרשעת הנאשם ובתי משפט מחוזי ועליון לא התערבו בקביעה זו תוך שאשרו כעונש ראוי (כאשר הרשלנות אינה גבוהה) ענישה הכוללת 3 חודשי פסילה בפועל, התואמת לענישת המינימום הקבועה בחוק.

מתחם הענישה שנקבע בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד ל- 12 חודשים.

ניתוח רף הרשלנות בפרשה זו, על רקע אופי החבלות שנגרמו כתוצאה מרשלנות הנאשם יחד עם ניתוח הפסיקה והענישה הנוהגת מוביל אותי למסקנה לפיה מתחם הענישה הראוי בפרשה זו נע בין 4 חודשי פסילה ועד 12 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בתאונה עצמה -

הנאשם הינו מהנדס בהשכלתו, נורמטיבי לחלוטין, מצוי בעיצומו של הליך גירושין ובשל מגפת הקורונה ונסיבות נוספות הקשורות לתקציבי מדינה, נקלע עסקו לקשיים מה שהפך את רישיון נהיגתו לכלי בסיסי לצורך שיקום עסקו.

הנאשם הביע אמפתיה רבה לנפגע, לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע צער עמוק על התנהגותו במקרה זה שלפי דבריו לא האמין כי נכנס באור אדום לצומת עד שראה זאת במו עיניו בסרטון שהוצג לו.

אין המדובר בנהג חדש אלא במי שאוחז ברישיון משנת 1995, ולא גרם מעולם לתאונה אחרת.

לחובת הנאשם 21 הרשעות שכולן עבירות קנס. בשלוש וחצי השנים האחרונות אין לחובת הנאשם כל עבירת תנועה.

קביעת הענישה הראויה -

שקלול נסיבות ביצוע העבירה כמתואר לעיל אינו מצדיק בעיני את חלקו הנמוך של המתחם.

המדובר בשילוב של שתי עבירות תנועה חמורות - אי ציות לרמזור אדום יחד עם אי מתן זכות להולך רגל במעבר חצייה.

לו המדובר היה בביצוע עבירה אחת בלבד, יתכן וברף החבלות לעיל ניתן היה לשקול תקופת פסילה שקרובה לחלקו הנמוך של המתחם, אך שילוב של שתי עבירות חמורות בהתנהגות אחת שגרמה לתוצאה של חבלות של ממש, מצדיק עלייה מחלקו הנמוך של המתחם למרכז.

יחד עם זאת, נטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו, המדובר בנהג ותיק שלא גרם מעולם לתאונה אחרת, ורף החבלות שנגרמו אינו חריג (כך לפחות מהתיאור המופיע בכתב האישום).

באיזון שבין השיקולים לקולה ולחומרה, נכונה בעיני תקופת פסילה בת 6 חודשים ממנה תקוזז פסילתו המנהלית של הנאשם.

בקשת המדינה לפסילה שלא תפחת מ-6 חודשים היא בקשה סבירה בנסיבות ואני מאמץ אותה.

יתר הענישה תהיה צופת פני עתיד ויחד עם קנס תייצר תמהיל ענישה שיענה על עקרון ההלימה בנסיבות הספציפיות של פרשה זו.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 2500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 180 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 6 חודשים.

מהפסילה בפועל יקוזזו 60 ימי פסילה מנהלית אותם ריצה הנאשם.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 180 יום מהיום במזכירות בית המשפט **ואם לא יעשה כן יחשב**

הנאשם פסול מיכולת לקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"א, 23 נובמבר 2020, בנוכחות הצדדים.